

2020 Húsvétja

A jelenlegi Húsvétunk éppen olyan, mint az apostoloké volt annak idején. Az apostolok nem akarták elhinni az asszonyoknak, hogy találkoztak a feltámadt Jézussal. A Nagypéntek borzalmait láttán elveszítették reményüket. Minden eszükbe jutott, főleg a rengeteg „miért”, de legkevésbé gondoltak arra, hogy Jézus történetének még lehet bármilyen folytatása.

Mostanság, amikor életünk menetét leblokkolták, nagy a kísértés, hogy a keserűség és a kilátástalanság lesz úrrá rajtunk. Ugyanakkor azt is látjuk, és tudjuk, hogy hány és hány embertársunk szolgálja a betegeket, vagy éppen igyekszik megelőzni a betegség elhatalmasodását. Halljuk, hogy sokan közülük már a kimerülés végső határán vannak, vagy éppen ők maguk is a vírus áldozatai lesznek.

Az apostolok élete megváltozott, miután a feltámadt Jézussal találkoztak. Rájöttek, nincs az a gonosz erő, amely Istent és az ő irgalmas szeretetét lefékezne. És arra is rájöttek, hogy a szeretet túl van a tér és idő dimenzióin. A szeretet nem távolságfüggő.

Ha valóban hiszünk abban, hogy Jézus akaratából mi is feltámadunk, akkor el tudjuk fogadni az idei év furcsa húsvétját: nem a találkozással, hanem a távolságtartással tesszük a legtöbbet egymásért. Így remélhetőleg a jövő év húsvétjára már oly mértékben megérlelődik a hitünk és az emberségünk, hogy kimondhatjuk, megérte mostani áldozatainkat meghozni.

Testi-lelki egészséget kívánok főiskolánk minden dolgozójának és hallgatójának!

Sánta János

főiskolai lelkész

